



DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ w BIAŁYMSTOKU

Białystok, 25 kwietnia 1954 r.

Nr. 3

Poz. 8 — 10

TREŚĆ

Część I — Przepisy obowiązujące:

- Poz.
8 — Uchwała Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku nr 3/1 z 20 marca 1954 r. w sprawie wiosennej kampanii siewnej.
9 — Uchwała Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bia-

- Poz.
10 — Uchwała Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku nr XIII/49 z 23 marca 1954 r. w sprawie obowiązkowego wprowadzenia tabliczek i szkiełek odblaskowych przy wozach konnych oraz ustawienia drogowskazów i tablic osiedleniowych.

Poz. 8

UCHWAŁA nr 3/1

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku
z 20 marca 1954 r.
w sprawie wiosennej kampanii siewnej.

Tegoroczne siewy wiosenne winny się stać wielką kampanią o realizację programu podniesienia produkcji rolnej, zgodnie z uchwałami II Zjazdu PZPR i Rządu.

Zwiększona pomoc Państwa i ogromny wzrost aktywności chłopów pracujących winny być wykorzystane do wzorowego przeprowadzenia przygotowań i kampanii siewnej. Od prawidłowego przygotowania i pracy w tym okresie chłopów indywidualnych, spółdzielców, załóg POM i PGR zależy poziom wykonania poszczególnych zadań decydujących o rozwoju produkcji rolnej.

Dla osiągnięcia tych założeń należy przede wszystkim dążyć do pełnego zagospodarowania wszystkich gruntów uprawnych, pełnej likwidacji odłogów i ugorów, a ponadto przygotować i wykonać siewy tak, by uzyskać o wiele większe plony niż w latach ubiegłych.

Tow. Nowak na II Zjeździe PZPR powiedział: „Musimy walczyć o to, aby każdy skrawek użytków rolnych był wzięty pod uprawę; obowiązkiem wszystkich, którym władza ludowa zleciła pieczę nad rolnictwem, zwłaszcza rad narodowych, jest dopilnować, by nie leżał odłogiem ani jeden hektar ziemi. Jednocześnie musimy sobie zdać sprawę, że nie rozwiążemy problemu zbożowego, jeśli nie uzyskamy większych plonów z ha, planów trwałych, coraz mniej zależnych od takich czy innych niespodzianek klimatycznych”.

Sprawa przyspieszenia rozwoju rolnictwa, przyspieszenia wzrostu produkcji roślinnej i hodowlanej jest naszym naczelnym zadaniem, co w poważnym stopniu zależy od obecnych siewów, siewów Zjazdu i piątego roku Planu 6-letniego.

Przystępujemy w tym roku do siewów wzbogaceni o doświadczenia z lat ubiegłych, a ponadto uzbrojeni we wspaniałe wytyczne, jakie dały nam obrady II Zjazdu Partii.

Rozwój produkcji rolniczej w naszych warunkach odbywa się w zaostrzającej się walce klasowej, w walce przeciwko kułakowi i spekulantowi, w walce o izolację kułaka oraz ściślejsze zespolenie chłopów pracujących — biedoty i chłopów średniorolnych z klasą robotniczą, o stałe umacnianie sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Tow. Nowak na II Zjeździe powiedział: „O naszym powodzeniu w tej walce rozstrzygnie stałe i nieprzerwane zacieśnianie więzi klasy robotniczej z masami chłopów pracujących. Więź z masami możemy utrzymać, rozwijać i zacieśniać w oparciu o opracowany przez nas realny i konkretny program pomocy dla chłopów pracujących pod warunkiem, że w całej naszej działalności, a zwłaszcza w naszej codziennej praktyce potrafimy twórczo, umiejętnie stosować leninowską formułę; opierać się na biedocie, zacieśniać sojusz ze średniakiem, nie ustawać w walce z kułakiem”.

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że uchwała podjęta na Sesji w dniu 19 grudnia 1953 r. w sprawie perspektyw rozwoju rolnictwa woj. białostockiego w latach 1954—55 nie jest w pełni i bieżąco realizowana.

Pomimo niewątpliwych i dużych osiągnięć na odcinku aktywizacji chłopstwa pracującego do wykonawstwa zadań produkcyjnych w rolnictwie — pomoc Rad Narodowych i instytucji gospodarczych jest w dalszym ciągu niedostateczna, a uwidocznilo to się szcze-

gólnie obecnie, przed wiosennymi siewami, na odcinku doprowadzenia środków pomocy Państwa do pracującej wsi.

Przyjmując w dalszym ciągu program rozwoju rolnictwa woj. białostockiego, uchwalony w dniu 19. XII. 1953 r. za słuszny, oraz mając na uwadze stałe jego uzupełnianie w miarę zachodzących potrzeb i okresu prac w rolnictwie, w celu terminowego i prawidłowego pod względem agrotechnicznym wykonania zadań w bieżącej kampanii siewnej Wojewódzka Rada Narodowa postanawia:

1. Użytkowanie gruntów.

Prezydium Rad Narodowych dopilnują, by występujące na ich terenie odłogi zostały całkowicie zlikwidowane, a grunty uprawne w pełni zagospodarowane. Ma się to odbyć na zasadzie podpisanych umów, których realizacji należy dopilnować, gdyż często się zdarza, że przyjmujący do likwidacji odłogi, względnie grunty uprawne podpisują tylko umowy, a grunty użytkują jako pastwisko.

Wykonanie wszystkich umów na zagospodarowywanie gruntów musi być sprawdzone na miejscu przez Prezydium Gminnych Rad Narodowych w ciągu miesiąca kwietnia i maja.

Ponadto każda gromada, w której występują ugoro, przystąpi do ich likwidacji, w oparciu o wytyczne, opracowane przez powołaną w tym celu Komisję w Wojewódzkim Zarządzie Rolnictwa. Wytyczne te należy dostarczyć Komisjom Gromadzkim w terminie do 10 kwietnia rb.

Prezydium Gminnych Rad Narodowych dopilnują, by likwidacja ugorów postępowała stopniowo, ale, systematycznie, by w ciągu najbliższych 3 lat odłogi na terenie naszego województwa znikły. Popełnione błędy na odcinku ewidencjonowania i dysponowania odłogami i gruntami do zagospodarowania winny być niezwłocznie usunięte. Żaden skrawek niezagospodarowanego gruntu czy ugoru nie może być pominięty w ewidencji lub przy działaniu do zagospodarowania.

We wszystkich gromadach, gdzie występuje trójpolówka należy nasilić pracę lektorów UWR na temat: „Likwidacja ugorów — pod stawą podniesienia produkcji rolnej”.

2. Maszyny i narzędzia rolnicze.

Państwowe Ośrodki Maszynowe:

a) dostarczą terminowo do spółdzielni produkcyjnych ciągniki z pełnym zestawem maszyn towarzyszących i zabezpieczą bezawaryjną pracę swoich agregatów;

b) szczegółowo zapoznają brygadzystów i traktorzystów z planem prac spółdzielni produkcyjnych, z równoczesnym zobowiązaniem ich do ścisłego przestrzegania skrupulatnego wykonania wszystkich ustalonych zadań.

Prezydium Rad Narodowych dopilnują pełnego wykorzystania wszystkich maszyn, znajdujących się w GOM i POM, a także w ramach pomocy sąsiedzkiej — maszyn należących do indywidualnych gospodarzy, tam, gdzie nie mogą oni wykorzystać ich w pełni we własnym gospodarstwie.

Prezydium Powiatowych Rad Narodowych dopilnują, by POM wykonywały terminowo i dobrze jakościowo zobowiązania wobec spółdzielni produkcyjnych.

POM ponadto rozwiną bardziej pomoc dla chłopów indywidualnych, szczególnie przy likwidacji odłogów oraz zagospodarowywaniu łąk i pastwisk.

Dla ułatwienia kontaktu POM z chłopami, PZ GOM zawierać będą umowy z chłopami na pracę agregatów traktorowych w tych wypadkach, kiedy POM mieszczą się poza siedzibą powiatu i chłopci mają daleki dojazd do POM.

WZGS dopilnuje, ażeby wszystkie PZGS wykonały zadania na odcinku zaopatrzenia terenu w narzędzia, maszyny i części zamienne zgodnie z uchwałą WRN z dnia 19. XII. 1953 r. Niezrealizowane postanowienia cytowanej uchwały muszą być bezwzględnie wykonane najpóźniej w terminie do 5 kwietnia br.

3. Materiał siewny.

Prezydium Rad Narodowych depilnują:

a) całkowitego wykorzystania do siewu materiału kwalifikowanego zbóż w gospodarstwach reprodukcyjnych drogą wymiany sąsiedzkiej,

b) całkowitego rozproszania nasion i sadzonek ziemniaka przeznaczonych na reprodukcję, kontraktację i wolne zaopatrzenie.

WZGS zorganizuje w terminie do 1 kwietnia br. sprzedaż nasion zgodnie z uchwałą WRN z dnia 19. XII. 1953 r. i wyciągnie wnioski w stosunku do tych PZGS, które nie zorganizowały do tychczas punktów sprzedaży i nie sprowadziły potrzebnych nasion w terminie. W każdym Wiejskim Domu Towarowym zorganizuje dział sprzedaży nasion z odpowiednią reklamą i propagandą co do wartości poszczególnych gatunków roślin. Sprzedaż nasion musi być tak zorganizowana, żeby nic nie pozostało w remanencie, a przydziały nasion zostały całkowicie wykorzystane do produkcji.

POM dopilnują zaopatrzenia spółdzielni produkcyjnych w dostateczną ilość odpowiednich nasion przeznaczonych na reprodukcję, kontraktację oraz wolne zasiewy. Ponadto agronomowie POM dopilnują, by spółdzielnie siał materiał czystym, kwalifikowanym, względnie jednolitym, o zbadanej sile kiełkowania i zaprawionym. Cały materiał kwalifikowany, znajdujący się w spółdzielniach produkcyjnych, powinien być wykorzystany do siewu na potrzeby własne spółdzielni lub na wymianę sąsiedzką, która winna być zorganizowana i przeprowadzona pod kierownictwem agronomów POM.

WZGS dopilnuje, by GS wydawały ziarno zaprawione. Powiatowe Zarządy Rolnictwa dopilnują, by w terminie do 25 marca br. sporządzone zostały brakujące jeszcze zobowiązania na reprodukcję, a wykazy gospodarstw reprodukcyjnych złożą w wyżej wymienionym terminie w odnośnych Gminnych Spółdzielniach.

4. Baza paszowa.

Wojewódzki Zarząd Wodnych Melioracji i Prezydium Rad Narodowych zorganizują w m-cu kwietniu czyn melioracyjny na odcinku „wiosennej pielęgnacji łąk i pastwisk” przez zastosowanie zalewów wodami spływającymi z pól, odprowadzenie nadmiaru wód, oczyszczenie łąk i pastwisk ze zbędnych krzaków.

Czynem należy objąć rozrzucanie kretowisk i mrowisk, wiatowanie łąk i pastwisk na glebach torfiastych, użyźnianie nawozami mineralnymi i kompostami, niszczenie chwastów oraz konserwację rowów odwadniających i nawadniających.

Agronomowie POM wprowadzą zasiew w każdej spółdzielni produkcyjnej słonecznika i końskiego zębu, które posłużą do założenia kiszzonek. Celem zapewnienia paszy zielonej dla inwentarza w okresie letnim, wprowadzą w spółdzielniach produkcyjnych, posiadających zespoły inwentarza, taśmę zieloną, ze szczególnym uwzględnieniem lucerny.

Terenu instruktorzy rolni dopilnują, by nasiona pastewne, znajdujące się w GS zostały całkowicie wykorzystane do siewu przez gospodarstwa chłopskie.

5. Nawozy sztuczne.

WZGS dopilnuje, by we wszystkich GS znajdował się w każdym czasie pełen asortyment nawozów. Konieczne przerzuty nawozów nie mogą napotykać na trudności, a prowadzący zaopatrzenie pracownicy muszą nad tym zagadnieniem czuwać i osobiście odpowiadać za ewentualne braki.

W każdym powiecie, w sklepach GS winna być zorganizowana detaliczna sprzedaż nawozów sztucznych, aby mogli się w nie zaopatrywać mieszkańcy miast i osad, posiadający ogródki przydomowe, nie mający możliwości dostatecznego nawożenia kompostem, obornikiem itp. nawozami naturalnymi.

Aparat sprzedaży musi odpowiednio informować i uczyć nabywających rolników, by tym samym zachęcić ich do kupowania na-

wozów, które w każdym wypadku nie mogą pozostać na remanencie.

WZGS winien bezwzględnie dopilnować przerzutów nawozów – o ile zajdzie tego potrzeba – tak wewnątrz powiatu, jak i między powiatami.

Ponadto WZGS sprawdzi w ciągu najbliższych dni, czy we wszystkich punktach sprzedaży nasion znajdują się tablice informujące o stosowaniu nawozów oraz reklamowe próbki nawozów.

WZGS wprowadzi w sklepach GS reklamę w postaci tablicy, na której ogłaszane będą wyraźnym pismem świeżo otrzymane towary, mające charakter produkcyjny.

6. Agrotechnika w wiosennej kampanii siewnej.

POM – organizator walki o rozwój produkcji spółdzielczej – ponoszą bezpośrednią odpowiedzialność za wyniki produkcyjne spółdzielni.

Agronomowie POM są zobowiązani do dopilnowania prawidłowej pracy agrotechnicznej brygad traktorowych i polowych w spółdzielniach produkcyjnych.

POM i Prezydium Rad Narodowych przystąpią niezwłocznie do organizowania grup sąsiedzkiej uprawy, które zawrą z POM umowy o zaoranie i zasianie ziemi należącej do uczestników grupy, głównie gospodarstw bezkonnnych, bądź też przy wspólnym zagospodarowaniu odłogów.

Spółdzielnie produkcyjne i gospodarstwa indywidualne powinny sadzić ziemniaki wyłącznie w znaki, ze szczególnym uwzględnieniem kwadratowo-gniazdowego systemu.

Agronomowie POM osobiście dopilnują pełnego wysiewu superfosfatu granulowanego wraz z ziarnem.

Prezydium Rad Narodowych jako gospodarze swego terenu zwrócą szczególną uwagę na przebieg siewów w Państwowych Gospodarstwach Rolnych dopilnowując, by prace odbywały się terminowo i prawidłowo pod względem agrotechnicznym.

Zobowiązuje się aparat ochrony roślin do zorganizowania powszechnego zaprawiania ziarna siewnego, do przeprowadzania masowej walki ze szkodnikami sadów i młodych zasiewów, a szczególnie do zlikwidowania samosiewów ziemniaka przy szerokim organizowaniu poletek chwytynych, by nie dopuścić do rozmnożenia się stonki ziemniaczanej.

Wszyscy agronomowie Rad Narodowych, POM, PGR i instytucji kontraktujących winni w czasie siewów znaleźć się przy pracy w polu, by wiedzą swoją i doświadczeniem dopomóc chłopstwu pracującemu w prawidłowym wykonywaniu prac polowych.

Lektorzy UWR szczególnie w ostatnim okresie przygotowań do siewów wiosennych winni rozwinąć swoją działalność agronomiczną drogą pogadanek w spółdzielniach produkcyjnych i gromadach indywidualnych.

Zobowiązać Związek Samopomocy Chłopskiej, służbę agronomiczną do niesienia pomocy pracującym chłopom w rozwijaniu ruchu współzawodnictwa na odcinku walki o przeprowadzenie wzorowego siewu Zjazdowego oraz zabezpieczenia kontroli wykonania podjętych zobowiązań Przedzjazdowych.

Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się z gorącym apelem do radnych, członków ZSCh, komisji gromadzkich, aktywnych wiejskiego, spółdzielni produkcyjnych i Państwowych Gospodarstw Rolnych o przykładowe przodowanie w terminowości i jakości wykonywanych prac polowych w bieżącej kampanii siewnej.

WRN zwraca się również z wezwaniem do agronomów Państwowej Służby Rolnej, POM, służby plantacyjnej instytucji kontraktujących, nauczycieli wiejskich – lektorów UWR, by nie szczędziły wysiłku, dzieląc się wiedzą i doświadczeniem swoim z chłopstwem pracującym, które szczególnie zaktywizowało się po IX Plenum i I Zjeździe PZPR.

W imię sojuszu robotniczo-chłopskiego, w imię walki o socjalizm, gwarantujący dobrobyt masom pracującym, idziemy do ofensywy o zwycięską realizację Narodowych Planów Gospodarczych piętego roku Planu Sześcioletniego, zadań nakreślonych przez I Zjazd PZPR.

Sekretarz Sesji

J. Szczepańska

Przewodniczący Sesji

J. Czopla

Poz. 9

UCHWAŁA Nr 54/XIV

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku
z 30 marca 1954 r.
w sprawie wiosennej akcji sanitarno-porządkowej.

W celu dalszego systematycznego podnoszenia stanu sanitarnego województwa białostockiego oraz stworzenia skutecznej zapory przed szerzeniem się chorób zakaźnych – Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w oparciu o uchwałę Prezydium Rządu nr 262 z dnia 11. IV. 1953 r. Monitor Polski A-36 oraz instrukcję Min. Zdrowia z 18. II. 1954 r. (Monitor Polski nr A-22, poz. 365), uwzględniając potrzeby sanitarno - higieniczne i epidemiologiczne województwa, uchwala przeprowadzenie wiosennej akcji sanitarno - porządkowej w miesiącach kwietniu i maju.

Wiosenną akcję sanitarno-porządkową organizują i ponoszą odpowiedzialność za jej przeprowadzenie Prezydium PRN, MRN i GRN, mobilizując do niej całą ludność miejską i wiejską w ścisłej współpracy ze związkami zawodowymi, organizacjami młodzieżowymi i kobiecymi oraz innymi organizacjami masowymi.

Do wiosennej akcji sanitarno-porządkowej Prezydium Rad Narodowych włączy w najszerszym zakresie wszystkie komisje rad narodowych.

Wiosenna akcja sanitarno-porządkowa winna być nacechowana socjalistycznym współzawodnictwem.

I. Podstawowe zadania wiosennej akcji sanitarno-porządkowej polegają na:

1. oczyszczeniu i uporządkowaniu terenu, usunięciu śmieci, nieczystości i odpadków, doprowadzeniu do należytego stanu sanitarno-higienicznego i estetycznego wyglądu podwórz, poszczególnych nieruchomości, ulic, placów publicznych, boisk sportowych, targowisk, hal targowych, placów szkolnych, wszystkich zakładów pracy, zakładów usługowych, placówek nauczania, wychowania i opieki, PGR oraz miejsc zbiorowego żywienia i produkcji żywności.

2. doprowadzeniu do jak najlepszego stanu higienicznego wszystkich studzien zarówno prywatnych, jak i publicznych oraz wszystkich innych urządzeń wodnych,

3. uporządkowanie ubikacji, dołów chłonnych oraz wyznaczenie pól asenizacyjnych dla każdego miasta i osiedla,

4. doprowadzenie do porządku korytarzy, magazynów, hal fabrycznych, warsztatów, świetlic, kuchni, stołówek i zabezpieczeniu pomieszczeń gospodarczych przed gryzoniami i owadami,

5. usunięciu wszelkiego rodzaju rupieci i przedmiotów niepotrzebnych i wzmożeniu zbiórki odpadków użytkowych (makulatury, szmat, kości, odpadków gumowych itd.) oraz złomu.

II. Komitety Sanitarno-Porządkowe.

Dla sprawnego przeprowadzenia akcji a zwłaszcza kierowania, koordynacji i nadzorowania akcji Prezydium Rad Narodowych utworzą specjalne komitety sanitarno-porządkowe przy udziale przedstawicieli organizacji masowych, komisji rad narodowych oraz kierowników zainteresowanych wydziałów.

Komitety te powinny wykonać zadania, określone w instrukcji Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego rb. (Monitor Polski A-22, poz. 365), a zwłaszcza:

1. opracować do dnia 31 marca br. plany prac, które powinny być podjęte w czasie akcji, z uwzględnieniem organizacji zbiórki surowców wtórnych w postaci złomu stalowego i żeliwnego, złomu metali nieżelaznych i ich stopów, szmat, makulatury, wszelkiego rodzaju zużytych wyrobów gumowych, odpadków korka, kości zwierzęcych, tłuczki szklanej, butelek oraz złomu płyt gromofonowych,

2. mobilizować do udziału w akcji ludność miejscową i współdziałać w tym zakresie ze związkami zawodowymi oraz organizacjami masowymi,

3. udzielać komitetom akcji niższych szczebli wytycznych w sprawie inicjowania i organizowania współzawodnictwa,

4. organizować kontrolę społeczną przy współudziale stałych komisji rad narodowych i organizacji masowych.

III. Udział masowych organizacji społecznych.

Wszystkie masowe organizacje społeczne – zgodnie z podjętymi zobowiązaniami – włączy się do realizacji zadań wiosennej akcji sanitarno-porządkowej, a mianowicie:

1. Wszystkie ognia związków zawodowych, w celu podniesienia stanu sanitarnego zakładów pracy, wezmą czynny udział w

akcji, mobilizując załogi do podejmowania współzawodnictwa zespołowego, międzyzakładowego itd.

2. Liga Kobiet, współpracując ze społecznymi komitetami sanitarno-porządkowymi włączy do akcji jak najliczniejsze rzesze kobiet, a szczególnie gospodyń domowych, aby łatwiej doprowadzić do wzorowego stanu sanitarno-higienicznego wnętrza domów i zagród.

3. Związek Młodzieży Polskiej zorganizuje i włączy do akcji młodzież szkolną, jak i poza szkolną w celu przeprowadzenia szeregu konkretnych robót w akcji sanitarno-porządkowej.

4. Związek Samopomocy Chłopskiej zmobilizuje swych członków i aktyw terenowy do doprowadzenia do wzorowego porządku i czystości własnych zagród oraz innych koniecznych prac porządkowych w gromadzie.

5. Związek Nauczycielstwa Polskiego weźmie udział w akcji propagandowej wśród rodziców i młodzieży szkolnej oraz zorganizuje prace, związane z podniesieniem stanu sanitarnego szkół.

6. Polski Czerwony Krzyż weźmie szeroki udział w akcji propagandowej poprzez prelekcje, pogadanki, odczyty, radio, filmy, gazetki ściennie itd., w celu dalszego podniesienia oświaty i kultury sanitarnej.

IV. Prezydium Rad Narodowych.

Prezydium PRN, MRN i GRN organizując akcję powinny w oparciu o instrukcję Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego 1954 r. (Monitor Polski nr A-22) oraz zarządzenia poszczególnych Ministerstw wydane resortowym jednostkom administracyjnym zatwierdzić opracowane przez Komitety Sanitarno-Porządkowe plany akcji sanitarno-porządkowej oraz kontrolować przebieg ich wykonania.

Prezydium Miejskich Rad Narodowych powołają do życia stałe sekcje sanitarno-porządkowe przy komitetach blokowych, a Prezydium Gminnych Rad Narodowych – gromadzkie komitety sanitarno-porządkowe.

Prezydium Rad Narodowych zmobilizują środki przewozowe w celu dostarczenia zgromadzonych w blokach mieszkalnych, gromadach i szkołach surowców wtórnych do punktów skupu.

V. Wykonawcy akcji i ich zadania.

1. Wydział Zdrowia przedstawi Komitetowi Akcji wnioski w sprawie powołania zespołów do rozwijania propagandy i oświaty sanitarnej,

– dopilnuje, aby wszystkie zakłady społeczne służby zdrowia doprowadzono do wzorowej czystości i porządku,

– przyjdzie z odpowiednią pomocą instruktażową organom przeprowadzającym akcję,

2. Wydział Gospodarki Komunalnej

– dopilnuje wyznaczenia poza osiedlami miejsc na wysypiska śmieci, zorganizowania dozoru nad właściwym ich użytkowaniem oraz likwidacji dzikich wysypisk,

– dopilnuje wyznaczenia przez administrację domów pojemników na odpadki użytkowe i złom,

– doprowadzi do usunięcia nagromadzonych w czasie zimy śmieci i nieczystości z ulic, placów, targowisk i nieruchomości mieszkalnych, zwłaszcza należących do mienia opuszczonego, znajdujących się na terenie naszego województwa w stanie dużego zaniedbania (np. Suwałki, Elk, Olecko),

– doprowadzi do zabezpieczenia od zanieczyszczenia wody w studniach spowoduje oczyszczenie ustępów publicznych i na posesjach mieszkalnych,

– doprowadzi do urządzenia ogródków działkowych lub trawników na terenach nie zabrukowanych i nie wykorzystanych do celów rolniczych.

3. WZPiUK zorganizuje akcję doprowadzenia do należytego stanu sanitarnego zakładów świadczących usługi w zakresie higieny osobistej (łaźnie itp.), hoteli oraz wszystkich podległych sobie przedsiębiorstw. Szczególna uwaga powinna być zwrócona na usprawnienie pracy ZOM oraz oczyszczanie ścieków przemysłowych.

4. Wydział Oświaty dopilnuje, aby wszystkie przedszkola, szkoły, kursy, internaty i inne zakłady dla dzieci i młodzieży zostały doprowadzone do należytego stanu sanitarnego i porządku.

5. Wydział Handlu dopilnuje zaopatrzenia wsi w materiały budowlane (deski, cement itp.), potrzebne do prac związanych z remontem studzien, śmietników i ubikacji oraz organizuje uprządkowanie i doprowadzenie do wzorowego stanu sanitarnego wszystkich zakładów zbiorowego żywienia, zakładów wytwarzania artykułów żywności, jak: mleczarnie, masarnie, piekarnie oraz uporządkowanie wozów do przewożenia artykułów żywnościowych jak mięso, mleko, ich przetwory oraz pieczywo.

6. Zarząd Okręgu Państwowych Gospodarstw Rolnych zajmie się poprawą higienicznych warunków bytowania pracowników w poszczególnych gospodarstwach w celu usunięcia występujących braków oraz doprowadzi do realizacji zadań określonych w wytycznych Ministra Zdrowia.

7. Wojewódzki Zarząd Rolnictwa zwróci szczególną uwagę na przebieg akcji sanitarno-porządkowej w spółdzielniach produkcyjnych oraz poprawę stanu studzien, szczególnie w tych gromadach, które są objęte endemią schorzeń żołądkowo-jelitowych (w pow. łomżyńskim, wys.-mazowieckim i bielskim).

8. Wydział Przemysłu dopilnuje uporządkowania wewnątrz i otoczenia zakładów przemysłu terenowego i drobnej wytwórczości.

9. PKP doprowadzą do wzorowego stanu sanitarnego dworce kolejowe, a w szczególności poczekalnie, bufety, perony, pociągi, ubikacje itp.

10. MO włączy się aktywnie do akcji sanitarno-porządkowej poprzez kontrolę. W stosunku do opornych w realizacji zadań należy nakładać kary w drodze doraźnych nakazów karnych.

11. WZDP i Wydział Komunikacji Drogowej zorganizują uporządkowanie i oczyszczenie dróg.

12. Pozostałe Wydziały zmobilizują do udziału w akcji wszystkie podległe zakłady i jednostki organizacyjne oraz spowodują podejmowanie współzawodnictwa w zakresie czystości i zbiórki odpadków użytkowych.

13. Woj. Zbiorn. Przem. Surow. Wtór. opracuje plan oraz harmonogram zbiórki i odbioru surowców wtórnych, materiały do akcji popularyzowania zbiórki oraz wyda wytyczne, by zbiórka, przewóz i składowanie odpadków dokonywane były w odpowiednich warunkach sanitarnych.

VI. Kontrola i sprawozdawczość akcji.

Organizacja i przebieg akcji sanitarno-porządkowej winny być kontrolowane przez odpowiednie ekipy kontrolne wojewódzkie, powiatowe, gminne, miejskie i gromadzkie złożone z przedstawicieli komisji rad narodowych i masowych organizacji społecznych oraz przez komisje kontroli akcji, wyłonione przez Komitety Sanit.-Porządkowe. Wszystkie organizacje społeczne i wydziały (referaty) Prezydiów Rad Narodowych winny składać co 14 dni do Komitetów Sanitarno-Porządkowych sprawozdania z organizacji, przebiegu i wyników akcji, prowadzonej w ich pionie. Prezydium Rad Narodowych co 2 tygodnie winny rozpatrywać na swych posiedzeniach sprawozdania Przewodniczących Komitetów Sanit.-Porządkowych. Całokształt akcji wraz z oceną jej przebiegu winien być przedstawiony Radom Narodowym po zakończeniu akcji.

Wykonanie uchwały zleca się wszystkim wydziałom i Zarządom Wojewódzkim Prezydiom WRN oraz instytucjom wymienionym w uchwale.

Za Prezydium Rady Narodowej

M. Moczar

Przewodniczący Prezydium

Poz. 10

UCHWAŁA nr XIII/49

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku
z 23 marca 1954 r.

w sprawie obowiązkowego wprowadzenia tabliczek i szkiełek odblaskowych przy wozach konnych oraz ustawienia drogowaskazów i tablic osiedleniowych.

Celem uporządkowania ruchu na drogach publicznych, a tym samym i zapobieżeniu wypadkom, Prezydium WRN w oparciu o rozporządzenie z dnia 26. VI 1924 r. regulujące używanie i ochronę dróg (Dz. U.R.P. nr 61 poz 611) postanawia co następuje:

1. Zobowiązać Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych do przypomnienia wszystkim mieszkańcom gromad o obowiązku zaopatrzenia pojazdów konnych w tabliczki z podaniem nazwiska i imienia oraz adresu właściciela pojazdu, jak również umieszczenia z chwilą nastania zmroku, z lewej strony wozu jednego światła bezbarwnego i umieszczenia z tyłu pojazdu po lewej stronie szkła odblaskowego (koloru czerwonego).

Tablice winny mieć wymiary 15x25 cm, pomalowane białą farbą, a napis winien być wykonany drukiem czarną farbą, zaś litera nie mniejsze niż 4 cm.

2. Dla zapewnienia należytej orientacji na drogach publicznych zobowiązać Prezydium PRN i GRN na drogach gminnych, a rejonów eksploatacji dróg publicznych na drogach państwowych i powiatowych do ustawienia brakujących znaków drogowych, a w szczególności znaków informacyjnych (tablice osiedleniowe, drogowaskazy).

3. Prezydium Rad Narodowych w wypadku braku odpowiednich na ten cel limitów budżetowych, mogą wykonać znaki drogowo-ekwiwalentu szarwarkowego, względnie też wykonać je na koszt gromady, szczególnie jeśli chodzi o tablice osiedleniowe.

W miejscowościach, w których zorganizowane są spółdzielnie produkcyjne, należy umieszczać znaki osiedleniowe i drogowaskazy z podaniem nazwy spółdzielni, co wpłynie dodatnio na popularyzację spółdzielczości.

4. Zobowiązać organa kontrolne służby drogowej oraz MO do przeprowadzenia ścisłej kontroli po dniu 15 maja i pociągania do odpowiedzialności karnej tych, którzy nie będą posiadali przy wozach tabliczek, światel i szkiełek odblaskowych.

5. Zobowiązać Wydział Handlu do spowodowania zaopatrzenia sklepów GS w odpowiednią ilość szkiełek odblaskowych.

6. Zobowiązać Wydział Społeczno-Administracyjny do dopilnowania by Kolegia Orzekające przy prezydiach rad narodowych załatwiały bez zwłoki wnioski, jakie będą ewentualnie wpływały od czynników kontrolnych o ukaranie za brak tabliczek i szkiełek odblaskowych.

Wykonanie uchwały zleca się: Wydziałowi Komunikacji Drogowej, Wojewódzkiemu Zarządowi Dróg Publicznych, Wydziałowi Społeczno-Administracyjnemu i WZGS w terminie do dnia 15 maja 1954 r.

Za Prezydium Rady Narodowej

M. Moczar

Przewodniczący Prezydium

Adres Redakcji i Administracji: Białystok, ul. Mickiewicza Nr 3 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej pokój Nr 62
Telefon: 25-45.

Prenumerata płatna z góry. Roczna ze skorowidzem — 18 zł, półroczna bez skorowidza — 10 zł.

Ceny ogłoszeń: 1/1 strony 240 zł, 3/4 str. (do 120 wierszy) 210 zł, 1/2 strony (do 80 w.) 165 zł, 1/4 strony (do 40 w.) 90 zł, 1/8 strony (do 20 w.) 60 zł.

Drobne do 100 wyrazów 90 gr za wyraz.

Wszelkie należności za prenumeratę, ogłoszenia i egzemplarze pojedyncze należy wpłacać w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Białymstoku — konto 113-95/1-65 (część 15 dział 5 rozdział 17 „wpływy z wydawnictw”).

Cena pojedynczego egzemplarza do 4 stron druku wynosi 90 gr — przy większej ilości stron — o 30 gr więcej od każdej drukowanej strony.

ODBIORCA

Opłata pocztowa uiszczona gotówką



Błtk. zam. nr 1285 z dn. 9.IV-54 r. T-5-10089

Nakł. 1200 Pap. form. 59x84 rodz. druk. kl. 7 gr. 60